

[Alfred Jensen.]

begrænser sig til at foretage lempelser på disse to felter.

Mit parti har givetvis ikke noget imod, at der rådes bod på den urimelighed, der hidtil har været vist overfor plejebørnsforældre, og det er vel rimeligt, at man gennemfører en ændring som her foreslået. Men det rejser spørgsmålet om børnefradragene i det hele taget, om ikke man også bør se på de fradrag, der ydes, og se også på den aldersgrænse på 16 år, der nu har været gældende i nogle år. Vi har som bekendt igennem flere år talt om, at børnefradragbeløbene burde forhøjes, og at aldersgrænsen på 16 år burde ændres til 18 år.

Det er meget let at motivere en forhøjelse nu i betragtning af, at priserne jo stiger år for år, således at omkostningerne ved at opføde et barn bliver større og større. Da jeg i fjor nævnte dette forhold og senere stillede ændringsforslag i så henseende, sagde ministeren, at det, jeg havde foreslået, egentlig gav mere i skattelettelse til personer med store indkomster end til manden med den lille indkomst, og det ved jeg såre vel. Men man havde jo ikke nogen betænkelighed ved at ændre reglerne for fradrag af udgifter til forsikringer, selvom man vidste, at borgeren med den store indkomst absolut nød den store fordel derved, og jeg ser ikke nogen rimelighed i, at man fortsat undlader at røre ved børnefradragene, selvom det skulle betyde, at en og anden skatteyder med stor indkomst fik noget større lettelse end manden med den beskedne indkomst. Og hvis man endelig er så ængstelig, kender man jo vejen med at lægge loft over til-ladelsen til at foretage sådanne fradrag.

Det forekommer altså ikke mig, at man har taget fat på denne side af skattelovgivningen på den rigtige måde, og det synes mig heller ikke, at man har fået det mest preserende løst i spørgsmålet om børnefradrag.

Hvad nu nedslagsbeløbene i § 4 angår, har den kommunistiske gruppe selv sagt ikke noget imod, at man foretager de reguleringer, der nævnes, heller ikke noget imod, at man drager flere skatteydere ind under denne bestemmelse. Spørgsmålet er blot, om bestemmelsen er forsvarligt affattet. Når jeg læser fremsættelsen og lovforslagets bemærkninger, ser jeg, at der er fare for,

at visse medborgere af disse kategorier vil komme til at betale mere i skat i det kommende år, selvom man gennemfører det her foreslåede. Jeg ved meget vel, at det sådan rundt regnet opgøres til en femkroneseddel, og det kan synes lidt, men jeg tror dog, man skal gøre sig klart, at for de gamle betyder en femkroneseddel alligevel en del. Jeg vil derfor henstille til udvalget, om man ikke kan finde frem til en løsning, så ingen af dem overhovedet kommer til at betale mere i skat. Jeg erkender, at det måske kan volde visse vanskeligheder at nå frem dertil, men det synes mig alligevel rimeligt, at man affatter forslaget på en sådan måde, at ingen kommer til at betale mere i skat.

Så er spørgsmålet, om man ved denne udvidelse har taget de grupper med, der bør tages ind under disse bestemmelser. Jeg rejste i fjor spørgsmålet om de tuberkulose- og polioramte, og da blev der sagt, at der ville komme et særligt cirkulære fra finansministeren om denne sag. Jeg kender dette cirkulære, men føler mig ikke overbevist om, at de lempelser i beskatningen, der her gives tuberkulose- og polioramte, er de helt rigtige; det er ikke mit indtryk, at det er helt tilfredsstillende. Jeg ville dog foretrække, når man nu skal til at se på sagen, at man tog disse kategorier med ind under lovgivningens bestemmelser i lighed med andre, der modtager hjælp efter loven om offentlig forsorg.

Endelig vil jeg i denne forbindelse også gerne nævne, hvad jeg tidligere har talt om, nemlig om at udvide denne ret til nedslag til også at gælde enlgt stillede mødre med børn. Jeg fremdrog, da skattereformforslagene for en måneds tid siden var til behandling, nogle eksempler, der viser, hvor hårdt den enlgt stillede moder rammes gennem den gældende skattelovgivning. Ministeren gjorde mig dengang opmærksom på, at hvis det forslag, vi behandlede, blev gennemført, ville de pågældende få en lettelse i deres beskatning, jeg tror det var på 700 kr. årlig, og jeg indrømmer, at det var jo dog en hjælp. Jeg ser imidlertid ikke, der er megen trøst for den enlgt stillede moder i, at hun, hvis skattereformen bliver gennemført, kan få en sådan lettelse, men jeg forstår, at når ministeren fremsætter et forslag, der giver sådanne lettelser for en